

1.

2.

1. Ksenija Marinković i Hrvoje Perc u filmu "Korak po korak" Biljane Čakić Veselić

2. Doručak na travi u filmu "Mrak" - malo prave filmske sadržajnosti

3. "Laku noć, gospođice" srušio je sve predrasude o Slovenkama

58. Pula "Korak po korak", "Mrak" i "Laku noć, gospođice"

Rata se muški ne laćaju

Mate ĆURIC

"Korak po korak" bavi se upravo Hadžićem, koji je ovih dana uhvaćen i priveden

3.

Dugo je Biljana Čakić Veselić čekala prigodu da uđe u Arenu i postane na neki način prva debitantica (Oju Kodar namjerno preskačem) na hrvatskoj dugometražnoj igranoj sceni.

Toliko dugo da ju je na kraju pretekla Irena Skorić, koju je digitalna tehnika naglo (p)rogurala na najveće platno u svijetu, pa Biljana ostade bez te titule. Očito joj je sudeno još iz ratne Slavonije, a da je sudbina prati u stopu evo i slučajnosti da je njen hrvatski igrani prvijenac "Korak po korak" prikazan u Puli kada je zločinac iz Slavonije Goran Hadžić uhvaćen i priveden.

A ovaj se film bavi upravo Hadžićem i svim onim ratnim elementima koji su činili sudbinu Domovinskoga rata, posebno relacije Osijek-Vukovar, čiji su fragmenti još uvijek razbacani uokolo i nikako da ih se sastavi u cjelovitu i neopterećenu ratnu priču. Sve ratne priče nesretne su na svoj način, da malo

parafraziram ruskog velikana, a ova naša pogotovo, i sreća je što ju je Biljana gledala oči u oči pa joj možemo (i moramo) u mnogo čemu vjerovati. Činjenica je da se ove teme muški ne laćaju, a kada i pokušaju pate od epopejike, pa je taj nesretni samar morala ponijeti Čakić Veselić.

Koliko god nam se ova ratna slika, najprije zamišljena i najavljivana kao "Prevoditeljica" (prema knjizi Lydie Scheuermann Hodak "Frezije i još ponešto"), čini kao dnevno-politička stvarnost u kojoj dominiraju ratni profiteri, lažni branitelji, kokošari, razočarani dragovoljci, pohotni časnici i obespravljeni vojnici, ipak je učinjen odmak od tog stereotipa u pomirljivom liku Žene, Majke hrabrosti (Vjeru Kralj igra dojmljivo i kraljevski Ksenija Marinković) koja uvijek nade izlazi i umirujuću tabletu za sve muške bolesti i bolesnike. Ona ne osuđuje, ona ne važe, ne pamti i ne mrzi, ona je naprosto onaj blagi

oblog na hladno čelo i utočište.

Kako je tema osjetljiva i još uvijek bolna, potrebno je podsjetiti da tu ima citata iz Vrdoljakove "Duge tamne noći", također ratne slavonske sudbine, što uopće nije loše da se dublje sagleda višeslojnost podneblja koje karakterizira lik Grossa (Nenad Cvetko), onaj netko tko je igrom slučaja i sudbine mješanac svih i svakoga i kao takav strada prvi.

Posrednici i profiteri

Onaj nad kojim strepimo je Vjerin sin Krsto (Hrvoje Perc), novi naraštaj koji se vodi emocijama, a ne razumom, i koja je druga stradala, dok očevi i majke nemoćno gledaju kako se svijet oko njih ruši. Tomo Kralj (Sreten Mokrović) i mladi gazda (Darko Milas) su kolebljivci koji najbolje prolaze, kao i trgovački posrednici i profiteri na čelu sa Stelom (Sandra Lončarić Tankosić) - u ratu bešćutni lopovi, u miru

Ovogodišnji program i okruženje je takvo da u nizu opuštajućih tema s okusom erotike ratna rana "Korak po korak" sjeda kao budali šamar

besramni lažovi, do susjeda Mara (Vera Zima) i Brko (Goran Navojec) na svoj način pomagači u nevolji. Sve njih će nesebična Vjera objediniti u zagrljaj i oprost onom nemjerljivom ljubavljvu Žene i na kraju zaplesati u radost Životu, jer je samo tako moguće pobijediti Smrt i rat kao njezino predvorje. Snimatelj Slobodan Trninić dao je dodatni pečat slikom, a Mladen Šiklić tonom.

Nimalo lak zadatak i izazov Biljana je još jednom odradila pobjednički. Nažalost, ovogodišnji program i okruženje je takvo da u nizu opuštajućih tema s okusom erotike ova ratna rana sjeda kao budali šamar, ili ona šaka u oko Grossu kojega svi udaraju i nad njim se izivljavaju - jer je drukčiji.

Obiteljska drama

"Mrak" je kriminalistički triler redatelja, scenarista i producenta Dana Okija (Slobodan Jokić) i prikazan je u cr-

no-bijeloj tehnici. I da ne bi digitalne blagodati u Areni, nikada ne bi stigao, ni pod cijenu dobre slike, ili što se na neki način referira na jedan od mogućih filmskih uzora, Ulricha Seidla. Oki nastoji stvoriti tenziju u kombiniranju igranog i dokumentarnog. Ovdje je mnogo dobre likovnosti i multimedijalne originalnosti, a malo prave filmske sadržajnosti. Jedino sam zapazio lijepo lice Andreje Mladinić i ime Gorana Markovića.

Slovensko-hrvatska obiteljska drama "Laku noć, gospođice" Metoda Peveca srušila je sve predrasude o Slovenkama. Za to je zaslužna Hana (Polona Juh), ne samo izvrsnom glumom već i idiličnom slikom majke, poslovne žene, vjerne supruge, odane kćeri i unuke i na kraju ljubavnice, koja traži nekoga tko će je zagrliti i voljeti.

Upravo je ovaj redoslijed vriednosti Pevec posložio kao potpun autor, scenarist i redatelj, a zadaću uvjerljivosti i vjere da je svaka žrtva korisna ako ide u tom pravcu izvršili su već spomenuta Polona, potom kao suprug Samo (Jernej Šugman), kćerka (Mila Fuerst) te ljubavnik Leo (Jan Cvitković) - svi na svoj način dostojni autoriteti slovenske kulture i života. Drugim riječima: Svaka obitelj ne mora biti na svoj način nesretna, već na slovenski bar podnošljiva. ■